

Въ това време мечката забеляза кучето и се нахвърли на него. Тя тъй силно го удари, че то почна да вие. Йохансенъ скочи на краката си и се затече да си вземе оржжието отъ лодката.

Азъ успѣхъ да взема моето оржжие. Не биваше да се губи време, защото мечката се готвѣше да свърши съ кучето. Азъ отправихъ единъ куршумъ въ главата ѝ, и тя се повали мъртва на земята“.

Бѣлата мечка става още по-смѣла и свирепа, когато трѣбва да закриля малкитѣ си. По този поводъ пжтешественицитѣ привеждатъ интересни случаи. Ето единъ такъвъ. Кучета нападнали на мечка съ малко мече. Мечката се спуща да бѣга къмъ морето, но като чува жалния ревъ на останалото назадъ мече, тозъ часъ се връща да му помогне. Хваща го съ лапитѣ си и се отстранява отъ кучетата, които били на брой 20. Но тѣ се спущатъ следъ мечката и безпощадно се нахвърлятъ на нея. Измжчена и покрита съ рани, майката—мечка продължава да се защитава, като грижливо запазва рожбата си отъ жбитѣ на разяренитѣ кучета. На помощ на кучетата се притекли ловцитѣ. Раздали се нѣколко гърмежа. Ранената мечка паднала на земята, но веднага се стрѣсва и се спуща къмъ мечето.

Напраздно бедната майка се мжчала да събере последнитѣ си сили; почнала да ближи детенцето си, бутала го съ муцуната си, мжчала се да го ободри и премѣсти въ пригрѣдкитѣ си. Но малкото било вече мъртво. Тогава разярената мечка се спуща върху единъ отъ ловцитѣ. Ала въ това време залпъ отъ нѣколко пушки поваля майката мъртва не далечъ отъ трупа на нейното мѣничко.